

Oppnå enighet om vitenskaplige mattrygghetsreguleringer og lovgivning for å garantere global tilgjengelighet av trygge og næringsrike matprodukter for alle konsumenter.

Harmonisering: Mat til mennesker, drivkraft for innovasjon

A GHI SHARE SHEET

Forskjeller i mattrygghetsreguleringer mellom landene hemmer matvarehandelen og fører til ødeleggelse av fullstendig sunn mat i en verden hvor én milliard mennesker ikke har nok mat å spise. I tillegg hemmer motstridende reguleringer innovasjon og investeringer i nye teknologier, på tvers av matforsyningskjeden - teknologier som øker produksjonseffektiviteten, reduserer risikoen for skadelige stoffer i mat og forbedrer distribusjonsevnen til de globale markedene. Avgjørelser om å beslaglegge, embargo eller fordømme og ødelegge mat blir tatt ved de internasjonale grensene hver dag, på grunn av bestemmelser om at det ikke er trygt for menneskene å konsumere matvarene. Selvfølgelig er det alltid en potensiell risiko for at matvarer kan bli forfalsket ved bearbeiding, frakt og lagring og forfalskede matvarer bør aldri distribueres videre. På tross av dette, sitter vi igjen med det faktum at en signifikant del av sikre og næringsrike matvarer blir ødelagt hvert år på grunn av forskjeller i mattrygghetsreguleringer, noe som ikke kan rettferdiggjøres på et vitenskapelig grunnlag.

Mange matforskere over hele verden synes det er uakseptabelt at trygg og næringsrik mat blir ødelagt i en verden hvor én milliard mennesker går rundt og er sultne. Som et resultat av dette ble Global Harmonization Initiative (GHI) offisielt opprettet i 2007, som et internasjonalt ikke -profiterende nettverk av vitenskapsorganisasjoner og individuelle forskere, som samarbeider om å fremme harmonisering av globale mattrygghetsreguleringer og -lover.

Reguleringene er ikke feil i seg selv, men mangler ofte et vitenskapelig grunnlag. Uten globalt harmoniserte reguleringer basert på vitenskap, vil man fortsette å ødelegge næringsrik mat, som trengs til millioner av mennesker over hele verden, på tross av det faktum at det i virkeligheten er trygt å konsumere den.

Hva er problemet? Kommunikasjonssvikt

Det er ikke mangel på vitenskapelige data. Det finnes tusener av fagfellevurderte vitenskapelige publikasjoner om mattrygghet og mer data genereres over hele verden hver dag. Problemet man bør konsentrere seg om, er korrekt bruk av dataene og å kommunisere med interesserte parter om dette. Forskere kommuniserer bra med hverandre, men mindre tilstrekkelig med de som har innflytelse på, utvikler og innfører de endelige reguleringene. Med dette menes de som tar avgjørelsene, politikerne, vanlige folk, de som uttrykker seg i media, lobbyistene og konsumentaktivistene.

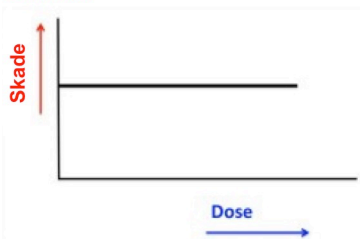
Begrepet toksisitet, eller definisjonen på hva som er toksisk, er et godt eksempel på slik uadekvat kommunikasjon. I hundrevis av år har det vært kjent at det er "dosen som avgjør toksisiteten" – at et stoff kan forårsake en skadelig effekt knyttet til dets toksiske egenskaper, bare gjelder hvis det når et mottakelig biologisk system i kroppen i en konsentrasjon som er høy nok. Paracelsius, toksikologiens far, baserte dette prinsippet på klinisk bevis, som ble gjort i det 16. århundre. Mer nylig har anerkjente forskere, bl.a. Bruce Ames og Edward Calabrese, underbygd og publisert forskningsresultater i internasjonale vitenskapelige tidsskrifter, som beviser dette toksikologiske basisprinsippet. Likevel er "dosen gjør toksisiteten" lite forstått og dårlig forklart utenfor vitenskapelige kretser, noe som bevises ved motstridende mattrygghetsreguleringer og som resulterer i ødeleggelse av mat og overskrifter som skaper misoppfatninger om hva "trygg" mat består av.

De enkle grafikkene til venstre illustrerer disse misoppfatningene:

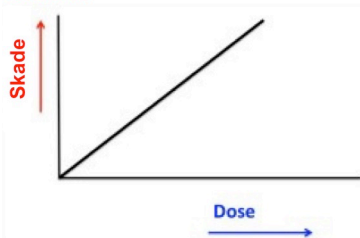
Grafikk A viser tolkningen av toksisitet hos allmennheten og andre som påvirker politikere og beslutningstakere: Et toksisk stoff gjør skade uavhengig av mengden, så derfor tror man at skade bare kan forebygges hvis stoffet absolutt ikke er tilstede eller er eliminert.

Grafikk B viser tolkningen av toksisitet hos politikere og beslutningstakere, som videre påvirker departementene som kommer med forslag om lover og forskrifter. Desto høyere dose, desto mer helseskade, så derfor er stoffer med veldig lav konsentrasjon av iboende toksiske egenskaper akseptabelt, fordi det forventes at veldig få (d.v.s. velgerne) vil oppleve skadelige helseeffekter.

Grafikk A

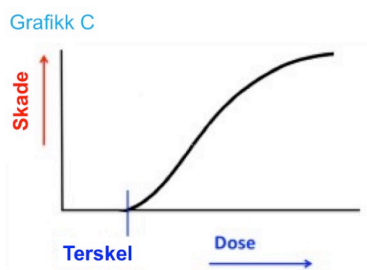

Grafikk B

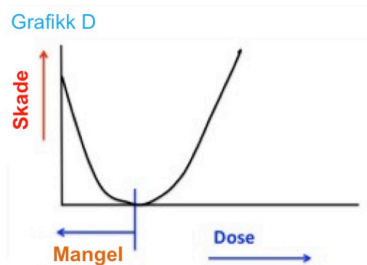

Harmonisering: Mat til mennesker, drivkraft for innovasjon

(FORTS.)

Grafikk C viser toksikologenes mening basert på bevis: For mange stoffer gjelder Paracelsius' oppdagelse: Hvis dosen er for høy, vil det skje skade, men det er også en undergrense der det ikke vil skje noen skade. Med andre ord, under en bestemt terskel-dose vil det ikke skje noen skade. I menneskets avgifter organer som lever og nyrer de skadelige stoffene før de har forårsaket en negativ helseeffekt. For noen stoffer kan en for lav konsentrasjon medføre en helseisiko, slik tilfellet er med vitaminer og mineraler. Mangel på eller en overdose av et av de essensielle næringsstoffene i kroppen, som f.eks. vitamin A eller jern, kan forårsake sykdom og til og med død (Grafikk D).

Sammenfattet kan vi si at disse grafikkene illustrerer noen av de feilkoblinger og misoppfatninger som ofte blir gjort og som fører til utviklingen av globale, ikke-vitenskapsbaserte og motstrubende reguleringer – som i sin tur kan føre til destruksjon av trygg og næringsrik mat. Faktum er at all mat inneholder naturlige stoffer som er iboende farlige og som kan være skadelige hvis dosen er for høy. Et eksempel på dette er kaffe, som inneholder dusinvis av gentoksiske stoffer, og hvor det på tross av dette ikke forligger noe bevis for at folk som drikker moderate mengder med kaffe får mer kreft enn de som ikke gjør det. Bare tilstedeværelsen av toksiner i kaffe (eller i poteter, epler, osv.) eller rester av kjemiske stoffer i matvarer, nødvendiggjør ikke reguleringer som beordrer totalt fravær for å sikre mattrygghet.

GHI: Skape forbindelser, bygge konsensus

En av de tingene GHI prioriterer er å samle og kommunisere sunne prinsipper om mattrygghet til de som påvirker og de som tar avgjørelser – fra vanlige folk til pressen, til politikere, til beslutningstakere og tilsynsmyndighetene som kommer med lovforslag. Målet er å forbedre forståelsen og å informere alle interesserte parter bedre, slik at objektive vitenskapelige konsepter, og ikke det som er hensiktsmessig politisk sett eller media hyper, blir grunnlaget for å lage meningsfulle, harmoniserte lover og reguleringer vedrørende mattrygghet i alle land.

I tillegg til å tilrettelegge for møter i GHIs arbeidsgrupper, for å oppnå enighet innen det vitenskapelige miljøet, engasjerer GHI seg i å skape vitenskapelig kommunikasjon som er konsis, lett å forstå og som oversettes til de lokale språk. Ved hjelp av aktive frivillige innen området kommunikasjon, holder GHI på med å utvikle forskjellig utdanningsmateriale, resurser og plattformer, som vil bli tilgjengelig over hele verden. I tillegg til dette bidrar GHI medlemmene med artikler og intervjuer i den populære nasjonale og internasjonale presse og fungerer de som offisielle GHI Ambassadører for GHI i de individuelle landene og områdene, ved å dele og videreføre informasjon om GHI og harmonisering på lokalt nivå.

Vær vennlig å besøke oss online på www.globalharmonization.net, hvis du ønsker mer informasjon om [Global Harmonization Initiative](http://www.globalharmonization.net) og vår innsats for å skaffe mat til mennesker og drivkraft for innovasjon gjennom global harmonisering av mattrygghetsreguleringer basert på vitenskap.

